

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS - PRIJS
aan de Sted. 1/12.
aan de Post 1/14.

DICERE VERUM QUID METAT?
ADVERTENTIEN: 1200
15 ciers de regel
behalve 25 cents.

zagen in ons vorig nummer, dat het van ons ministerie zich kenmerkt door volkomen stilstand, en tevens zagen wij, die stilstand niet anders dan noodlottig zijn. Wij hebben wij ons vergist toen wij den stand, waarin het ministerie ons brengt, noemden. Trouwens, wanneer men nagaat, kan er in de aangelegenheden, over wij handelden, geen stilstand denkbaar zijn; en wanneer men stil wil staan, alles wat ons omgeeft, vooruit gaat en wij wil, dan staat men eigenlijk niet meer. Deze herstelling van zaken neemt echter niets weg van de kracht onzer redeneringen, wij uit dezelfde geestzaam blijkt, dat wij maar al te zeer geesteloos, hoe wij door de wakkelooheid der regering achter uit gaan: daarom zeiden wij, wanneer de drang der omstandigheden onhoudbare van den toestand der mannen bestuurs zal dwingen, om maatregelen tot verlichting te beramen, het welligt te laat zal en de geneesmiddelen op een lijk, althans eenen sterkende toegepast zullen worden. Wij wij nu ons zelve af, van waar het ministerie? dat ons ministerie zozeer den voortuitgang schuwt, en dat het zoovele gewichtige gelegenheden, welke naar voorziening en verlichting wachten en waarvan de voorziening de regeling zoo dringend noodzakelijk is, ongehoord laat, dan vertoonen zich een aantal vragen op die vragen voor onzen geest, dat het ministerie wezenlijk de overtuiging, dat eene herziening der grondwet niet noodzakelijk is, houden wij voor eene leugene moet wezenlijk ziende blind zijn, om de tekelen, het onvolmaakte en onvolledige onzer wet niet te erkennen. Maar zouden wij eindigen, indien wij al verhoorden moesten aanhalen, waaruit die noodzakelijkheid zoudeklaar bewezen is geweest? De in der tijd gehoudene beraadslagingen het ontwerp van wet, regelende het stemrecht, en hetgeen nu onlangs in de geschied is, bij gelegenheid der benoeming den heer Leclercq, door de Staten van het hertogdom Limburg, tot lid van de Tweede Kamer, mogen tot genoegzame bewijzen strekken. Waarom werd het eerstgenoemde ontwerp verworpen? Omdat het, ofschoon

aangeboden als een gevolg of uitvloeisel van art. 6 der grondwet, niet overeen te brengen was met de artt. 131 en volgg. dierzelfde grondwet; waaruit dus al dadelijk bleek, dat zoolang de laatste genoemde artikelen onveranderd bleven, aan art. 6 geen gevolg kon gegeven worden. Waarom werd de heer Leclercq niet toegelaten? Omdat zijn inboorlingschap hem, volgens de letter van art. 7 der grondwet, ongeschikt maakte, om het Lidmaatschap der Tweede Kamer der Staten-Generaal te bekleeden. Men betreurde zulks voor hem en voor allen, die met hem in hetzelfde geval verkeerden, doch men achtte zich door de strenge bepalingen der grondwet gebonden. Het ministerie trachtte, liever door eene gewrongene uitlegging van dit artikel der grondwet de toelating van den heer Leclercq te verkrijgen, dan door dit voorval tot de overtuiging te komen, dat de grondwet herziening behoeft; en toen het ministerie door de afwijzing van den heer Leclercq, de nederlaag ontvangen had, liet het nog de zaken zoo als zij waren en wilde nog die overtuiging niet omhelzen. Wij vragen nu: is dit wezenlijk overtuiging? Maar waarom dan de grondwetsherziening niet aangevangen, wijl de noodzakelijkheid derzelve zoo duidelijk blijkt en de overgrote meerderheid der Natie, zoo wel als harer Vertegenwoordigers dezelve verlangt? Omdat het ministerie behoudend is. Dat is te zeggen; omdat het ministerie met de grondwet, zoo als zij nu is, kan leven zoo als het wil. Omdat het ministerie wel weet, dat bij eene herziening der grondwet, aan hetzelfde deschepter van eigendunk en willekeur zou worden genomen worden, en omdat het ministerie wel weet, dat het, met eene grondwetsherziening niet langer staande kan blijven en de portefeuilles moet nederleggen. En in dien zin is het ministerie ook behoudend, de heer van Randwijck heeft daarvan dezer dagen een voorbeeld geleverd. Uit dit dubbel beginsel van behoud kan nu wel bij de Regering de onwil bestaan, om eene grondwetsherziening tot stand te brengen: doch hoe uit hetzelfde de overtuiging der noodzakelijkheid dier herziening kan geboren worden, verklaren wij niet te begrijpen. Ziedaar het eerste punt van dien noodlottigen stilstand, welke wij in de Regering betreuren, en die op het lot der Natie eenen zoo nadeeligen invloed uitoeft. Zij, die met

de Regering het stelsel van behoud, zoo als wij het hierboven hebben omschreven, toegedaan zijn, vragen ons wel eens, of wij dan uit eene grondwetsherziening eene verbetering zien voor de kvaal, waarover het meest algemeen geklaagd wordt; namelijk voor den ondragelijken last van opbrengsten, welke op de Natie drukt; ja, zij verwijten ons zelfs dat wij, door zulke voor te wenden, aanhangers eener grondwetsherziening trachten te werven en dat wij daardoor der Natie eene bittere teleurstelling bereiden. Wij voor ons hebben nimmer beweerd, dat een onmiddellijk gevolg eener grondwetsherziening zou wezen eene merkbare vermindering van lasten, en wij weten ook niet, dat een enkel orgaan der vrijzinnige drukpers dit stelsel heeft verdedigd. Wel zouden uit eene grondwetsherziening aanzienlijke bezuinigingen kunnen voortvloeijen en zou daardoor eenige verlichting voor de belastingschuldigen ontstaan; doch, met onzen enormen schuldenlast, waarvan eene grondwetsherziening de renten niet verminderen zou en met de niet onaanzienlijke behoeften, welke steeds zouden overblijven, zou de daadwerkelijke vermindering van lasten te gering zijn, om alleen daarom eene grondwetsherziening tot stand te brengen. Wij zeggen: daadwerkelijke vermindering van lasten, omdat wij, buiten deze, nog eene andere vermindering kennen, welke wij morele vermindering noemen willen. Inderdaad, het zou der Natie weinig baten, al hij, die thans 100 gulden in de belastingen moet bijdragen, er dan met 80 zou afkomen al hij die 10 gulden betaalt met 8, indien thans een man in staat zijn de 80 als de 100 of de 8 als de 10 te dragen. Dit zou echter eene daadwerkelijke vermindering zijn. Maar de morele vermindering van lasten, welke wij uit eene doelmatige grondwetsherziening verwachten, is van veel meer uitwerking en kan, naar ons inzien, verkregen worden, zonder zelfs het cijfer der belasting te verminderen, in de vooronderstelling, dat hiertoe geene mogelijkheid ware met eene grondwetsherziening. Met welke woorden is dit beweren verklaard. Indien wij eene grondwetsherziening, die een constitutionelen en, op rede en maatschappelijke welzijn gegronden, progressieven mogten tot stand komen, kan zulks niet anders dan het volrecht der Natie magtig opwekken; onder

vrijzinnige en vrijheidgunnende instellingen, zal zij eene nieuwe vlugt nemen; het besef van eigenwaarde en het zien dat die eigenwaarde in haar gehuldigd wordt, zal den bezweken mede weder opheffen, onder de bescherming eener milde en vrijzinnige staatkunde en der wetten, welke door dezelve ingegeven zijn, zullen nijverheid, handel, landbouw, scheepvaart, binnenlandsche en internationale betrekkingen herleven; en dit alles, wat nu kwijnt en achteruit gaat, zal bloei, welvaart en voorspoed over het land verspreiden; en al mogt dan de Natie nog zware offers moeten brengen, om voor de misslagen harer voorgangers te boeten, zal zij dezelve gemakkelijk dragen en blijmoedig op het altaar des Vaderlands nederleggen, omdat zij de noodige bronnen en hulpmiddelen bezit, om dezelve te dekken. Welvaart maakt edelmoedig. Zij zal niet klagen over zware lasten, wanneer zij, om dezelve te dragen, niet langer den hartader van haar bestaan moet aantasten; wanneer de burger zich niet meer wreede ontberingen moet getroosten om zijne schuld aan de schatkist te voldoen; wanneer de middelstand zijn aandeel zal kunnen dekken uit de vruchten, welke toenemende bronnen van welvaart hem schenken, tot loon van zijn zorgen en zwegen.

Ziedaar wat wij door zedelijke vermindering van lasten verstaan, en wie zal daaraan niet de voorkeur geven, boven eene daadwerkelijke vermindering, welke eigenlijk geene vermindering is, omdat de Natie even onbekwaam blijft dezelve te torschen?

(Wordt vervolgd.)

KERKELIJKE STAAT.

ROME. Het pauselijk edikt tot organisatie van eenen Raad van Censuur, is van den volgenden inhoud. Deze maatregel, noodzakelijk gemaakt door de uitbreiding, welke Pius IX aan de vrijheid der periodieke drukpers gegeven heeft, bewijst niet hoeveel wijsheid de hooge bevatting van dien Paus, hetgeen door den staatkundigen vooruitgang van ons tijdvak vereischt wordt, weet te paren met hetgeen gewaarderd wordt ter strenge handhaving der openbare zeden en der heilige regten van de godsdienst.

PASCALUS GIZZI, Kardinaal-priester der heilige Roomsche Kerk, van den titel der B. Pudenciana, Secretaris van Staat van Z. H. Pius IX.

De drukpers eene der nieuwere uitvindingen zijnde, welke het meest het vermogen van het woord, het goede en het kwade, de waarheid en de dwaling weder doen tussemen en uitbreiden, werd van den beginne af het onderwerp der ernstige bezorgheid van de Pausen, hetzij om derzelve nuttige uitbreiding te bevorderen, of om derzelve gevaren tegen te houden. Als roemrijke gedenkteeken dater dubbele berogtheid, moeten in de eerste plaats aangehaald worden de boekdrukkers, welke te Rome onder de bescherming van de Pausen buiten Rome, onder die der bisschoppen, een groot vermaardheid erlangd hebben. De wetten, bestemd om de misbruiken dier edere kunst te beteugelen en om te beletten dat terzijde zij den menschelijken geest nieuwe hulpmiddelen en nieuwe rijkdommen opent, zij tevens het geloof noch de zeden der volkeren bederven.

De vorm dezer wetten moest evenwel van tijd tot tijd, achtervolgende wijzigingen ondergaan, naarmate het steeds toenemend getal schrijvers en

gedrukte werken het onderzoek der eenige censurer die met die taak belast waren, langzamer en onvolkomenner maakte. Het was om die ongelukkigheid te loven te komen en de censuur zekerder en sneller te maken, dat Paus Leo XII, z. g., door zijnen Kardinaal-vikaris het edikt van 11 augustus 1825 deed uitvaardigen. De meening van zijn doorluchtingen opvolger, den thans gelukkig geregen Paus, is, dit edikt in stand te houden voor zoo veel betreft de wetenschappelijke, zedelijke en godsdienstige censuur. Wat aangaat de staatkundige censuur: hetzelve edikt, § 8 van den 1n titel, beval dat elk geschrift, voor den druk bestemd, hetwelk van dien aard zou zijn, dat het klagten van de zijde der vreemde gouvernementen zou kunnen doen ontstaan, of in den Staat zelven gevaarlijke twisten verwekken, niet mocht worden uitgegeven, zonder voorafgaand verlof van de Staats-Secretarie. Doch, heden is het getal dier voortbrengselen, uit de behoefte van het tijdvak ontstaan, zoo groot, en worden in dezelve, middelrijk of onmiddellijk, geheel of gedeeltelijk, onderwerpen behandeld, welke tot het gebied der staatkunde behooren, dat het voor de Staats-Secretarie onmogelijk geworden is aan al de aanvragen, met dien spoed, welke natuurlijkerwijze door de schrijvers verlangd wordt, te voldoen. Z. H. willende alzoo, dat deze moeijelijkheid eene loffelijke vrijheid van drukpers niet zoude belemmeren, noch tevens in eene noodlottige husbandigheid zou doen overslaan, heeft na het advies der bevoegde autoriteiten gehoord te hebben, ons bevolen, op de volgende wijze voor Rome zoowel als voor de provincien, eenen raad van censuur in te stellen, aan welken de gewone kerkelijke examinatoren voortaan alle staatkundige geschriften zullen moeten zenden, na ze eerst onderzocht te hebben, teneinde zich te verzekeren dat zij niets tegenstrijdigs met de godsdienst, de goede zeden en de wetten der Kerk behelzen.

Tot uitvoering van dien souverainen wil en met de hooge goedkeuring van Z. H., hebben wij het volgend reglement uitgevaardigd:

TITEL I.

Van den Raad van Censuur.

10. De raad van censuur, te Rome, zal voorgezet worden door den E. P. MEESTER VAN HET H. PALAIS, en zal niet meer dan uit vijf leden mogen bestaan, door Z. H. gekozen onder de uitstekendste mannen in het vak der letterkunde.

20. In de hoofdplaatsen der provincien zal de raad zamengesteld zijn uit twee censoren, insgelijks benoemd door Z. H., op voordragt van het hoofd der provincie, die de waardigheid van voorzitter zal bekleeden.

30. De raadsleden zullen alle vijf jaren voor de helft vernieuwd worden; de eerste maal zal het lot, die helft aanwijzen. Zij zullen echter in hunne bediening gecontinueerd kunnen worden, naar den hoogen wil van Z. H.

40. De leden van den raad zullen de verschillende wetenschappelijke of staatkundige onderwerpen van elk dagblad, of ander geschrift aan hun onderzoek toegezonden, onder elkander verdeelen, naar de aardenszijde, door den president vast te stellen. Indien de beslissing van een raadslid het wezen zelf treft van het geschrift, hetwelk hij onderzoeken moet, zal van zijne beslissing op den geheelen raad kunnen beroepen worden, even als het aan elk raadslid vrijstaat aan den vereenigden raad zoodanige zaken te onderwerpen, waarover hij zou vernemen niet weinig alleen te kunnen beslissen.

50. De raad van Rome zal zonder hooger beroep beslissen, volgens de bijzonder voorgeschrevene regelen en onder dezelfde eigene verantwoordelijkheid jegens het gouvernement, op al de vra-

gen, welke aan denzelfden onderworpen zullen worden.

60. De uitspraak der censoren in de provincie zal ingeval van verschil, onderworpen worden aan het oordeel van den voorzitter, hetwelk voor geen hoger beroep vatbaar zal zijn, ten dikwijle het dagbladen of vlugschriften geldt; doch voor werken van meer belang zal de voorzitter zelf een beroep doen van zijnen raad op den raad van Rome.

70. Een geschrift, hetwelk door den raad van Rome afgekeurd is, zal aan geenen raad van provincie aangeboden mogen worden en, en alle goedkeuring, op die wijze verkregen, is nietig.

TITEL II.

Regelen, te volgen door den raad van Censuur.

10. De raad van censuur zal geen nieuw dagblad of elke andere nieuwe periodieke uitgave mogen goedkoren, zonder alvorens de algemeene directie der politie geraadpleegd te hebben. Dezal, na de verklaring der onderwerpen, welke door het dagblad behandeld zullen worden, de opgave van dezelve voornaamste medewerkers, dezelve wijze van uitgave, middelen van bestaan, en nadat een verantwoordelijk uitgever, door eene geveendredig borgstelling, de nauwgezette naleving der wetten op de drukpers zal gewaarborgd hebben, daartoe het vereisde schriftelijk verlof geven.

20. Het zal geoorloofd zijn alle onderwerp van wetenschap, letterkunde en kunst; van geschiedenis des tijds en die betreffende het openbaar bekeer te behandelen, behoudens de later opgegeven waarborgen; alsmede alles wat bij kan dragen tot den vooruitgang van landbouw, nijverheid, hand- en scheepvaart, ondernemingen van openbare werken. Het zal illogisch geoorloofd zijn de handelingen der regering mededeelen, nadat zij in het officiele blad zijn opgenomen; de aankondigingen van godsdienstige plegtigheden, van openbare schouwen, van gedrukte of onder de pers zijnde werken en andere, behalven regterlijke aankondigingen te doen, mits zich altijd onderwerpen aan de bepalingen van het reglement op het zegel en de registratie van den 29 december 1827, art. 49, over welke uitvoering de bevoegde autoriteiten het waakzaam oog zullen houden.

30. Alles niet alleen, wat zou kunnen strekken tot verachting der godsdienst, der Kerk harer waardigheden en bedienaren; maar ook alles wat eer der overheidspersonen, des keizers, der familie en burgers, der vreemde gouvernementen en ambtigheden, der regerende geslachten en derzelve openbare vertegenwoordigers zou kunnen krenken, is verboden.

40. Ingeenigzins wordt alle redenering verboden welke middellijk of onmiddellijk, de handelingen vormen en instellingen van de pauselijke regering aan de onderdanen van den Staat hatelijk zou kunnen maken, de factien zou kunnen voeden of de volkevertoogen tegen de wetten aanleiding geven.

50. Het is verboden, de redevoeringen, in u wettig erkende vergaderingen uitgesproken, door middel der drukpers mede te deelen.

60. De raad zal gehouden zijn het gouvernement kennis te geven, zoo dikwijls gedrukte geschriften niet overeen zouden komen met het gekeurde handschrift. Op het rapport van den raad en na de verdediging der beschuldigten, zal het publiek ministerie overgegaan worden tot de toepassing der straf tegen den verantwoordelijke uitgever, indien het erkende dagbladen geldt, of andere gevallen, tegen de drukkers en verspreiders der uitgegevene werken. Deze straffen zullen bestaan in de verbeurdverklaring der exemplaren en eene boete van 10 tot 100 scudi (1/25 a / 25 daarenbinnen in de tijdelijke schorsching van het vak, indien de schuldigen in staat van herhaling van overtrading zijn.

altes zonder prejudicie der criminele en de actie, welke de beleedigde partijen, voor de rechte regbanken, krachtens de vigerende wetten den aard der overtreding, tegen de schulden kunnen stellen.

Ter Staats-Secretarie, 15 maart 1847.

P. Kard. GIZZI
Men leest in het *Diario di Roma* van den 13 dezer het volgende: Een rijk katholiek bevoogd van Java deelt, dd. 1 december 1846, aan de Nederlandsch prelaat de tijding mede, dat de Senaat van het eiland Banka eenen Katholijken priester verzocht heeft, hem met zijne geheele familie te willen doopen. Hij heeft het aanbod gedaan, om, op zijne kosten, een kerk in de hoofdstad van Banka te doen bouwen. Deze gelukkige afsluiting doet de aanstaande bekeering tot het katholicisme van de geheele eilanden Banka en Bita kansen. De bevolking dier beide eilanden belooft ongeveer 80,000 inwoners, waarvan het grootste deel Chinezen zijn.

DUITSCHLAND.

De *Frankf. Zeit.* zegt dat het prussisch gouvernement aan denkt, om namens het koninkrijk een verdrag van differentie te regten, voor te dragen, hetwelk om in den voorspelde handelstractaat der Vereenigde Staten te komen. Het Bremensch blad zegt, dat het sluiten van een handelstractaat tusschen deze laatste en Hanover, niet weinig verandering te Berlijn verwekt heeft.

Hetzelfde blad zegt, dat de Prussische regering voornemens is, de Stenden, in een buitengewone vergadering, op te roepen, op de magtiging te vragen tot het aanleggen van eenen spoorweg in de richting van Salzburg naar Triest. Onderscheidene voorwerpen, rakende den handel en de nijverheid der landen, zouden insgelijks, gedurende deze zitting van de Staten voorgedragen worden.

Nog meldt hetzelfde blad dat een groot aantal ongelieden uit het koninkrijk Polen dagelijks overtrekken, om de Russische militaire dienst te ontvingen.

De *Frankf. Zeit.* meldt, volgens eenen brief van de Prins van de omstreken der door den Engelschen koninkrijk ontdekte zilvermijnen reeds zulk rijke produkten opleveren, dat de aandeelen eene ongelooflijke stijging ondergaan hebben. Na tot 3 thalers gevallen te zijn, zijn nu tot 1,000 thalers gekomen.

De groote Krooningszaal op het slot van is, thans geheel hersteld. Zij heeft thans eenen vorm, zoo als zij was, toen zij diende tot de verblijfsplaats der Duitsche Keizers, geheel terugkerend. Zij is eene der schoonste zalen, niet alleen in Duitschland, maar van gansch Europa.

ENGLAND.

Den 27 maart. De koningin heeft gisteren het kapittel van de orde van den koninkrijksorde van de Hertog van Bedford heeft van H. M. de koningin die orde ontvangen en den gebruikelijken eed afgelegd.

Bij het einde der zitting van het Hoogerhuis gisteren is het voorstel van lord Montagu, dat eene atzondelijke commissie zou worden aan welke de rapporten der benoemde commissien tot onderzoek der van uitdeeling van onderstand aan de buitenlandsche armen van Ierland, zouden gearbeid worden, met 30 stemmen tegen 12 verworpen. Het Lagerhuis heeft het voorstel van lord Bentinck verworpen, staakkende tot de bevestiging van eene commissie tot onderzoek van het van den kanselier van den Echequer, om de beschermingsregt op de vreemde sterke drank te brengen. Het van den minister is daarna met 185 stemmen tegen 68 aangenomen.

Op den 13 maart werden in Ierland 808,002 werklieden gebezigd tot het aanleggen van wegen en 20,136 tot werken van droogmaking.

De *Globe* meldt dat de parliamenteere generale Conferens van Eliot thans te Londen zijn de drukke conferens met den graaf de Montemolin houden.

Den 25 zijn te Liverpool 25 schepen uit de Vereenigde Staten aangekomen, beladen met 48,000 vaten tarwemeel, 72,038 zakken en 88,523 mudden maïs en 12,100 vaten meel van maïs.

SPANJE.

MADRID 23 maart. Het gerucht loopt dat de heer Pacheco tot vertegenwoordiger der Koningin van Spanje te Rome zou benoemd worden. Deze tijding verdient echter nadere bevestiging.

De Kamer heeft heden de beraadslagingen voortgeret over § 9 van het adres, betrekkelijk het beheer der financiën. Opmerkelijk was het dat geen der ministers de zitting bijwoonde.

Men verzekert dat het gouvernement voornemens is den Koning eene positie te bezorgen, meer overeenkomstig niet zijnen rang. Men zou beginnen met hem adjudanten, gekozen uit de hoofdofficieren, te geven.

De kogiers naar Frankrijk volgen zich met eene buitengewone snelheid op; heden zijn er nog twee vertrokken. Men meldt nog steeds de komst van den hertog de Montpensier; men zegt dat hij de hertogin van Rianzarès zal vergezellen.

Uit Portugal heeft men geene tijdingen; de koning met konink blijft steeds hangende.

PORTUGAL.

De tijdingen uit Lissabon loopen tot den 18 maart en behelzen niets belangrijks. Er heeft geene nieuwe ontmoeting tusschen de opstandelingen en de troepen der Koningin plaats gehad.

FRANKRIJK.

PARIS, 28 maart. Men verzekert dat de prins van Joinville eene reis naar Rome en Napels zal doen.

Dezer dagen heeft de minister van binnenlandse zaken gehouden met het voorstel der heeren E. de Girardin o. s. betrekkelijk de afschaffing van het zegelregt op de dagbladen. Men zegt dat het gouvernement zonder het beginsel van het voorstel te verwerpen, deszelfs verdagingspunt het volgende jaar vragen wil, ten einde het vraagstuk onder dit nieuw oogpunt in overweging te nemen in verband met den tegenwoordigen toestand der financiën.

Het gerucht loopt dat het spaansch gouvernement, door de telegraaf de hertogin van Rianzarès (Koningin Maria Christina) uitnooide van de vertegenwoordiging, waartoe zij zich bereid te ontboden heeft.

L'Union monarchique zegt dat het bijna zeker is, dat de graaf Bresson en de graaf Ste. Aulaire niet meer naar hunne posten zullen terugkeeren. Men verzekert, dat de heer de Barante de heer de Ste. Aulaire te Londen zal vervangen en zelf den heer Bresson, die reeds sedert lang naar de Russische ambassade maakt, tot opvolger te St. Petersburg hebben zal.

Men zegt nog niet tot welke battakking de graaf de Ste. Aulaire geroepen zal worden.

BELGIË.

BRUSSEL, 19 maart. Gisteren heeft het liberale congres zitting gehouden. De liberale associatiën van Luik, Brugge, Yperen en Gend hebben zich aldaar niet doen vertegenwoordigen.

Na eene redevering van den heer Facq, voorzitter, en eene belangrijke debatten is door den heer Bartels een reglement voorgesteld wegens de betrekkingen, daartusschen de candidaten en de onafhankelijke associatiën. De bevestiging van hetzelfde is op voorstel van den heer Ort verduurd geworden.

Op het tweede punt van de orde van den dag: (beraadslaging en aanneming der maatregelen, aante wenden in de kiescommissien) is geen voorstel ingekomen, zoodat hetzelfde ook tot later is verdaagd.

Daarna is een ontwerp aangenomen tot vestiging eener liberale rente, door middel van vrijwillige jaarlijksche inschrijvingen. De inschrijvingen kunnen niet minder zijn dan 50 centimes per persoon. Het deel dier inschrijvingen is de uitbreiding van het liberalisme door middel der drukpers, vooral in de kleine steden en op het platte land, alwaar het noodig mogt zijn, dat de liberale beginselen verklaard of verdedigd worden; de handhaving van misdakende of betwistte kiesregien de daarstelling van wettelijke vergemakkelijking van de uitoefening van het kiesregt en de oprigting en instandhouding van liberale inrigtingen van onderwijs.

Na den afloop van de orde van den dag stelt de heer Bartels voor, te beslissen dat door al de liberale associatiën van het land een algemeen petitionnement zal bevorderd worden, om de wegzending van het ministerie en deszelfs versauging door een kabinet, welks denkwijze meer in overeenstemming zijn met de gevoelens des lands, te vragen.

De heer Glosset van Verviers stelt voor, om de beraadslagingen te stemmen aan den heer Castia, die een voorstel van hervorming in het kieswettel aan de Kamer heeft voorgedragen en aan de leden die voor dat voorstel hebben gestemd, alsmede om de wensch te uiten dat de heer Castia op nieuw de lastgeving van vertegenwoordiger, welke hem bij de aangevande verkiezingen zal opgedragen worden, moge aannemen.

De zitting werd ten 4 ure opgeheven.

NEDERLAND.

HERTOGENBOSCH, 31 maart.

De *Staats-Courant* behelst gisteren het volgende Bulletin, omtrent den toestand van Onzen Koning:

Gedurende den loop van den dag van gisteren is het gevoel van benaauwdheid in de hartstreek niet meer teruggekeerd, en zijn de hartkloppingen veel verminderd geworden; tegen het begin van den voornacht heeft zich het gevoel van benaauwdheid herhaald, en zijn de hartkloppingen toegesomen, welke allengskens weder hebben afgeatmen, tot dat zijne Majesteit tegen vijf ure in eenen rustigen slaap gevallen is, waaruit Hoogdezelve beleden morgen omstreeks negen ure ontwaakte, zich veel beter gevoelende.

Gravenhage den 29 maart 1847.

P. F. J. Eyraud, M. D. Beckers, M. D.

Den dag van gisteren heeft zijne Majesteit de Koning zeer rustig doorgebracht; en gedurende den nacht heeft Hoogdezelve nu en dan geslapen tot tegen den morgen, waantoe zij zeer geringe koortsbewegingen vertoond hebben.

Gravenhage 30 maart 1847.

P. F. J. Eyraud, M. D. Beckers, M. D.

(*Staats-Courant*.)

ZIERIKZEE, 26 maart. Dezer dagen is de commissie uitgegaan tot het in de vaart brengen, door de schippers alhier, van eenen stoomboot van deze stad op Rotterdam en tusschen gelegene plaatsen. Naar men verneemt, is de aanvang der vaart bepaald in de eerste helft der aanstaande maand april. In den loop dezer week vertrekken uit deze stad en omstreken verscheidene hooftposten naar

